

ויכוח בין נהג מונית לנוסע על מי הפסד זמן האזעקה במלחמה

בית דין ירושלים

לדיני ממונות ובירורי יוחסין

נימוקי דין תורה זה מתוך הנפסק באחד מסניפי בית הדין בבני ברק ובקרית ספר (מודיעין עילית) בשבתו כבוררות וכבית הוראה לממונות במעמד שני צדדים, ע"י דיין יחיד או מותב תלתא

(תיק זה פורסם כבר בחוברות המודפסות של בית הדין)

תיק מס' 2643.

נידון לפני הגרי"ו בין נהג מונית ונוסע, כאשר באמצע הדרך היתה אזעקה וירדו למקום מוגן למשך 10 דק', והמונה נשאר מופעל. והנוסע טוען שהזמן הזה לא היה עבורו כי הנהג בלאו הכי היה חייב לרדת מצד עצמו. ועוד טוען שפטור מצד מכת מדינה, דהאונס באי השימוש בשכירות לא חל על הבע"ב שהוא השוכר של המונית, אלא על הפועל שהוא הנהג.

והשיב שאם הנהג היה אומר מראש ומתנה כשהחלה האזעקה, שהוא מצידו ממשיך לנסוע וההפסקה רק לצורך הנוסע, אז היה חיוב לשלם. אבל בלא"ה צודק הנוסע שהעיכוב הוא לצורך הנהג עצמו ואינו צריך לשלם לו ע"ז דלזה לא שכר אותו.